

Att namnet *Vidbjörn* i U 524 skrives utan »tilläggsvokal», talar icke emot att inskrifterna ha utförts av samme ristare. I U 579 förekommer nämligen ordet *brøðr* skrivet både **barupar** och **brypr**, vilket visar, att ristaren har kunnat analysera ljuden bättre än den förra skrivningen ger intryck av.

I Norrtälje, sålunda mellan Penningby och Hårdnacka, stod tidigare runstenen U 530, som av Rhezelius' teckning i *Monumenta Uplandica* och i R 550 att döma visar påfallande överensstämmelser med U 524 och U 579. Också den inskriften ger ett par exempel på vokalinskott: **hulmfastar** (nom.) och **burut**. Även om det naturligtvis är farligt att med utgångspunkt endast från en teckning uttala sig om ristaren, torde man kunna säga, att sannolikheten talar för att också denna sten har ristats av Vidbjörn. Se vidare U 530 och S. B. F. Jansson, a. a. s. 65 f.

580. Hårdnacka by, Estuna sn.

Pl. 132.

Litteratur: Holger Öberg, Skrivelse 18/11 1941 (ATA); S. B. F. Jansson, Rapport 7/s 1944 (ATA).

Äldre avbildning: Öberg, foto 1941 (ATA).

Två fragment av en runsten (A, B) påträffades år 1941 i en stenmur, som delvis kringgärdar lägenheten Sjöstugan i Hårdnacka by. Fyndet rapporterades och beskrevs av H. Öberg 1941. I samma stenmur fann B. Einerstam år 1944 ytterligare ett stycke (C), som innehöll 9 runor. Dessa visade sig tillhöra samma inskrift. De tre delarna ligga nu i Sjöstugans trädgård.

Rödgrå granit. Fragmentet A: 0,56×0,24 m.; B: 0,42×0,39 m.; C: 0,68×0,68 m. Det bevarade av ristningen är djupt och tydligt hugget.

Inskrift:

... raistu : stain : pina : aiftir : suain : sun : s ...

... raistu stæin þenna æftir Svæin, sun sinn.

»... reste denna sten efter Sven, sin son.»

Till läsningen: På fragmentet A stå runorna 1—6, på fragmentet B stå runorna 7—13 och 23—30 och på det år 1944 funna stycket (C) runorna 14—22.

581. Nånö, Estuna sn.

Pl. 133.

Litteratur: L 622. J. Rhezelius, *Monumenta Uplandica* (F c 6), s. 77 (tryckt i UFT h. 32, 1915—1917, s. 41), R 550, nr 27; O. Celsius, *Svenska runstenar* (F m 60) 1, s. 113; F. V. Radloff, *Beskrifning öfver norra delen af Stockholms län* 2 (1805), s. 134; R. Dybeck, *Berättelse för år 1871* (ATA), Runa (fol.) h. 1, s. 73; UFT h. 2 (1872), s. 20; E. Brate, *Anteckningar* 1915 (ATA), *Svenska runristare* (1925), s. 123.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (i *Monumenta Uplandica* och R 550); Brate, foto 1915 (ATA).

Stenen står 1 100 m. ÖNÖ om skälet mellan vägen Norrtälje—Estuna k:a och vägen till Uddboö, 7 m. S om den senare. Lägenheten Anneberg ligger 75 m. SSV om stenen, och 4 m. S om stenen står en dragonstuga. Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Norrtelge».

Enligt Rhezelius' *Monumenta Uplandica* stod stenen »Östan N. Nån i en Sued wid ett torp wender sig nor». I R 550 anger Rhezelius platsen: »I een Swedh widh Nåni Torp.» Vid sidan av sin teckning antecknar han följande: »Denne Runsten är aldeles förbränder, så att man ingen